

Arrest

nr. 191 401 van 4 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. PEETERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Mazrrek (gemeente Gur i Zi; Shkodër). In Albanië leefde u uw ganse leven lang in isolement. Zo genoot u onder meer geen scholing, buiten de occasionele lessen van uw moeder. Daarnaast kwamen de leerkrachten van een nabijgelegen school één keer per week of om de twee weken bij u thuis om wat les te geven. U oefende verder op geen enkel moment een job uit in Albanië. Uw leven in isolement was te wijten aan de bloedvete(s) waarin u sinds uw geboorte verwickeld bent. In de periode 1994 tot 1999 werden er immers door uw vader, G. G. (...), en uw ooms N. G. (...) en K. G. (...) zeven verschillende moorden gepleegd. In 1994 vermoordden uw vader G. (...) en oom K. (...) een zekere S. V. (...). In 1995 pleegden beiden een nieuwe moord op S. H. (...). In 1998 of 1999 pleegde uw oom K. (...) vervolgens een aantal nieuwe

moorden, ditmaal op twee leden van de familie P. (...). M. P. (...) en T. P. (...), Musa's schoondochter, kwamen daarbij om het leven. In 1999 vermoordde uw oom K. (...) eveneens iemand van de familie H. (...). In dezelfde periode bracht hij ook M. Z. (...) om het leven. Uw oom N. (...) vermoordde daarnaast in 1999 een zekere P. M. (...). Als gevolg van deze verschillende moorden is uw familie in een bloedwraak met de families V. (...), Hi. (...), P. (...), Z. (...), Ha. (...) en M. (...) verwickeld. Sinds 1996 werd jullie ouderlijk huis daardoor verschillende keren beschoten. In de periode nadien werd er om de twee of drie jaar een vergeefse verzoeningspoging ondernomen, waarbij uw grootvader via de dorpsraad trachtte om met de betrokken families tot een verzoening te komen. Dit resulteerde enkel in een aantal besa's (tijdelijk bestand), die toegekend werden wanneer er een familielid overleed. Uw vader, G. G. (...), werd door zijn betrokkenheid bij de moorden veroordeeld en zat van respectievelijk 1995 tot 1997 en van 2004 tot op heden in de gevangenis in Albanië. Uw oom K. G. (...) werd eveneens veroordeeld tot een gevangenisstraf. Hij zat deze uit van 1995 tot 1997 en vervolgens opnieuw vanaf 2003 tot 2009, waarna hij in de gevangenis stierf aan kanker. Uw andere oom, N. G. (...) (O.V. X), zat na zijn veroordeling van 2000 tot 2011 in de gevangenis in Albanië, waarna hij in juni 2014 naar België vluchtte en hier samen met zijn tweede vrouw, M. (...), asiel aanvroeg. In het asiëldossier van uw oom N. (...) werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. In het asiëldossier van uw tante M. (...) werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Uw broer M. (...) verliet ten gevolge van de bloedwraakproblemen een viertal jaar geleden het ouderlijk huis in Mazrrek en trok naar Zweden, waar hij asiel kreeg. Zelf ondernam u de afgelopen jaren een tweetal vergeefse pogingen om Griekenland binnen te komen. De eerste keer probeerde u het in de loop van 2010 legaal, maar toen werd u niet binnengelaten. De tweede keer probeerde u het illegaal, maar werd u onmiddellijk door de Griekse politie gearresteerd en teruggestuurd. Door bemiddeling van uw tante leerde u vervolgens uw latere echtgenote, M. G. (...), kennen, waarna jullie in mei 2015 in het huwelijk traden, gevolgd door een officiële trouwplechtigheid op 22 juli 2015. Nadat uw echtgenote zwanger geraakte, besloot u dat het beter voor jullie zou zijn om het land te verlaten. Rond 10 december 2015 verliet u samen met uw echtgenote Albanië en reisde u per bus via Montenegro, Kroatië en Slovenië naar Italië. U verbleef vervolgens gedurende een maand in Italië bij de zus en de schoonbroer van uw echtgenote, en u bracht daar tevens de eindejaarsfeesten door. U vroeg geen asiel aan in Italië. Op 12 januari 2016 reisde u vervolgens met de bus door naar België, waarna u en uw echtgenote op 18 januari 2016 bij de Belgische autoriteiten asiel aanvroegen. Jullie dochter J. (...) werd op 21 april 2016 in België geboren. U vreest bij terugkeer naar Albanië gedood te worden in het kader van de verschillende bloedvetes waarin uw familie betrokken is.

Ter staving van uw identiteit en/of asiërelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort uitgereikt op 25 februari 2015; uw huwelijksakte, d.d. 18 november 2015; uw rijbewijs, uitgereikt op 20 november 2014; de overlijdensaktes, d.d. 8 mei 2014, van uw oom G. G. (...), uw oom K. G. (...) en uw tante V. G. (...); een kopie van het vonnis van de rechtbank van Shkodër, d.d. 15 oktober 2001, waarbij uw oom N. (...) voor moord tot een gevangenisstraf werd veroordeeld; een kopie van het vonnis van de rechtbank van Shkodër, d.d. 9 december 1995, waarbij uw vader G. (...) voor moord tot een gevangenisstraf werd veroordeeld; een kopie van het vonnis van de rechtbank van Tirana, d.d. 1 februari 2005, waarbij uw oom K. (...) voor moord tot een gevangenisstraf werd veroordeeld; een attest opgesteld op 18 november 2015 door het dorpshoofd van Mazrrek en een attest opgesteld door een parochiepriester van Gur i Zi op 17 november 2015, waarin uw betrokkenheid in een bloedvete bevestigd wordt; kopieën van een attest van de wetsdokter, s.d., en van een attest van het parket van de rechtbank van Shkodër, d.d. 30 juli 2013, met betrekking tot de zelfmoord van uw tante V. G. (...); een Youtube-filmpje van een recente reportage van Fiks Fare waarin uw grootvader, die samen met zijn kleinzoon, uw neef N. (...), in zijn woning opgesloten leeft, over zijn betrokkenheid in een bloedvete wordt geïnterviewd; een foto van de leefruimte van het huis waar jullie in Mazrrek woonden; een foto van een inschrijvingsbewijs van een auto op uw naam – volgens u werd deze auto niet door u, maar door een zekere L. M. Z. (...) gebruikt –, d.d. 30 september 2014; en de bustickets van uw reis van Piacenza (Italië) naar Brussel op 12 januari 2016. Tijdens uw vierde gehoor toonde u op uw smartphone nog een document van de gemeente Gur i Zi waaruit blijkt dat uw familie vanwege de overheid economische steun krijgt.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Aan de geloofwaardigheid van de door u beschreven gebeurtenissen, in casu de door uw vader en ooms gepleegde moorden en de daardoor ontstane bloedvetes tussen uw familie en verschillende andere families, wordt niet getwijfeld. Aan M. G. (...) (O.V. X), i.e. de echtgenote van uw vaders broer N. G. (...) en stiefmoeder van A. G. (...) (O.V. X), en aan V. G. (...) (O.V. X), i.e. de weduwe van uw vaders

broer G. (...) en moeder van A. (...) en G. G. (...), werd in de loop van de afgelopen jaren door het Commissariaat-generaal dan ook de vluchtelingenstatus toegekend. Uw oom N. G. (...) (O.V. X) werd uitgesloten van de vluchtelingenstatus. Elke asielaanvraag dient evenwel op individuele merites te worden beoordeeld. In tegenstelling tot bovenvermelde familieleden heeft u niet aannemelijk gemaakt anno 2017 persoonlijk in een vendetta geïsoleerd te worden.

Vooreerst kan er gewezen worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat er zowel in 2009 als in 2012 een lijst werd opgesteld met de onder meer in Gur i Zi door bloedwraak geïsoleerde personen. Volgens beide lijsten wordt de familie van G. G. (...) in een bloedvete geïsoleerd. Als gevolg hiervan leven verschillende leden van de familie G. (...) in afzondering. Enkele familieleden die in 2009 wel werden opgenomen in de lijst, werden in 2012 niet langer opgenomen in de lijst. Daar waar u in de lijst van 2009 nog werd opgenomen, blijkt u niet meer opgenomen te zijn in de meest recente lijst van 2012. Uit de meest recente lijst met betrokkenen in een bloedvete blijkt dan ook niet dat u tot uw vertrek uit Albanië opgesloten leefde ten gevolge van een bloedvete.

Dat u niet aannemelijk gemaakt heeft persoonlijk anno 2017 nog steeds in een bloedvete geïsoleerd te worden, blijkt tevens uit uw houding die u de afgelopen jaren heeft aangenomen. U beweerde weliswaar dat u heel uw leven geïsoleerd leefde (CGVS I, p. 11-13), dat u in Albanië uw huis nooit verliet (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5) en dat bij wijze van spreken heel Albanië wist dat u uw huis niet mocht verlaten (CGVS II, p. 22). Deze door u beweerde aanzienlijke inperking van uw bewegingsvrijheid heeft u echter niet aannemelijk weten te maken. Toen u een foto van één van uw facebookaccounts getoond werd waarop u te zien bent met een berg op de achtergrond, insinueerde u aanvankelijk dat u op de binnenkoer van uw woning stond. Even later erkende u evenwel dat u op zo'n 150 meter van uw woning stond en dat u zich op de foto niet op een binnenkoer bevond. U gaf aan dat u toen een frisse neus wou halen en voegde hieraan toe dat u af en toe – waarschijnlijk één keer per maand – een frisse neus op de berg ging halen. Bovendien ging u twee à drie keer per dag op de binnenkoer een frisse neus halen (CGVS III, p. 15) ondanks het risico dat u ook daar naar eigen zeggen liep (CGVS III, p. 16). Dat u op de binnenkoer kwam, blijkt overigens ook uit één van de foto's op één van uw facebookaccounts. Uw echtgenote beweerde nochtans dat u zelfs niet op de binnenkoer durfde te komen (CGVS echtgenote III, p. 3). U verklaarde ook nog de afsluitingen rondom jullie domein te hebben onderhouden (CGVS III, p. 18-19). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg dat u op geregelde tijdstippen uw woning verliet. Nochtans verklaarde u uitdrukkelijk dat een deel van de familie van twee van de tegenpartijen in Mazrek, het dorp waar u ook woonde, verblijft: enkele Hi. (...)s wonen in Mazrek en de P. (...)s wonen heel dicht bij uw huis (CGVS I, p. 14).

Dat er aan de door u beweerde inperking van uw bewegingsvrijheid gedurende de jaren voor uw komst naar België niet het minste geloof kan worden gehecht, wordt bevestigd doordat u over een Albanese rijbewijs beschikt. Hoewel u aanvankelijk verklaarde dat u iemand anders in uw plaats uw rijopleiding liet volgen (CGVS III, p. 9), erkende u even later daadwerkelijk zelf rijlessen in uw dorp te hebben gevolgd (CGVS III, p. 13-14). Geconfronteerd met het feit dat u tijdens deze lessen door de bloedwrekers afgeknald had kunnen worden, antwoordde u bevestigend, maar relativeerde u tegelijkertijd: de lessen duurden volgens u in totaal maar drie uur (CGVS III, p. 14). Bovendien gaf u aan hiervoor in totaal 500000 Albanese leke betaald te hebben, hetgeen overeenstemt met een uitkering van ongeveer tien maanden sociale steun die het ganse gezin van de Albanese overheid kreeg (CGVS III, p. 10-11). U gaf aan dat u het een logische investering vond, omdat u aan de toekomst moest denken (CGVS III, p. 11). Nochtans verklaarde u dat jullie leven in Albanië moeilijk en armoedig was (CGVS III, p. 11). Gelet op jullie armoedige leven en gelet op het risico dat u naar eigen zeggen genomen zou hebben om rijlessen te volgen, raakt het loutere feit dat jullie tien maanden sociale steun veil hadden voor een totaal nutteloos rijbewijs – u mocht naar eigen zeggen immers niet buiten komen – kant noch wal. Bovenstaande vaststellingen doen wederom fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geïsoleerd en opgesloten leven.

Dat er aan de door u beweerde inperking van uw bewegingsvrijheid gedurende de jaren voor uw komst naar België niet het minste geloof kan worden gehecht, blijkt tot slot tevens uit het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw pogingen om naar Griekenland te gaan. U verklaarde bij uw tweede gehoor dat uw enige poging om naar Griekenland te gaan ergens in december 2013 of januari 2014 was: dit was tevens uw eerste poging om naar het buitenland te reizen. Toen probeerde u samen met een zekere J. (...) illegaal de Albanese- Griekse grens over te steken. Na ongeveer een uur werden jullie echter opgepakt en naar Albanië teruggestuurd (CGVS II, p. 18-20; p. 23). Bij uw derde gehoor gaf u echter na enig aarzelen – u zei aanvankelijk dat het paspoort dat u aan het Commissariaat-generaal had getoond heel waarschijnlijk uw eerste paspoort was – toe dat u vroeger een ander paspoort had gehad waarmee u in 2010 op één dag twee vergeefse pogingen had ondernomen om de Albanese-Griekse grens over te steken (CGVS III, p. 2-4). Bovendien herhaalde u bij uw derde gehoor één keer illegaal de grens overgestoken te hebben: toen was u alleen (CGVS III, p. 7). Hiermee geconfronteerd, zei u enkel dat u uw legale reis niet verborgen wenste te houden – er werd

immers niet naar legale pogingen gevraagd – en ontkende u gezegd te hebben met een vriend illegaal de grens overgestoken te hebben (CGVS III, p. 7-9). Een louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan hiervoor echter niet als een afdoende uitleg worden beschouwd, temeer daar u, zoals aangehaald, bij uw tweede gehoor uitdrukkelijk aangaf dat uw illegale reis naar Griekenland uw eerste én enige poging was om naar het buitenland te gaan.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw bewegingsvrijheid de afgelopen jaren daadwerkelijk werd ingeperkt. Nochtans blijkt uit de op het Commissariaatgeneraal beschikbare informatie dat alle door de (bloed)wraaknemers geviseerde mannen – u beweerde een mogelijk doelwit te zijn – zich vanaf het moment waarop de bloedvete wordt uitgesproken verplicht zien zich zoveel als mogelijk thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Aangezien u de inperking van uw bewegingsvrijheid niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft u evenmin aannemelijk gemaakt daadwerkelijk in een bloedvete te worden geviséerd.

Tot slot legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de laatste besa (tijdelijk bestand) die jullie hebben gekregen. U verklaarde aanvankelijk dat u een besa gekregen had om drie dagen bij uw schoonfamilie door te brengen. U had ze gekregen door een onderhandelingsdelegatie naar de tegenpartij te sturen, die uitlegde dat u zou trouwen waardoor de tegenpartij instemde met een besa van drie dagen (CGVS I, p. 5; p. 14-15). Bij uw derde en vierde gehoor verklaarde u evenwel dat er u behalve voor begrafenissen nooit besa's werden gegeven. U verklaarde in totaal één keer bij uw schoonfamilie te zijn geweest: u ging toen uit voorzorg 's nachts, want er was een risico dat u vermoord zou worden (CGVS III, p. 22; CGVS IV, p. 5). Hiermee geconfronteerd, ontkende u uw eerdere verklaringen en u voegde hieraan toe dat u bij één van de gehoren de tolk die voor u had getolkt niet goed had begrepen en dat u toen wou vragen om van tolk te veranderen (CGVS IV, p. 5). Een louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd. Bovendien heeft u in de loop van uw vier gehoren altijd aangegeven, ondanks uw bewering bij uw vierde gehoor dat u een tolk niet goed had verstaan en dat u toen wou veranderen van tolk, de tolk goed begrepen te hebben (CGVS IV, p. 5-6). Hierop gewezen, erkende u dat u altijd gezegd heeft dat u de tolk goed begrepen heeft. U voegde hieraan toe dat [u gezegd heeft dat u één van de tolken niet begrepen heeft omdat tijdens het vierde gehoor] gebleken is dat er kleine dingen [i.e. tegenstrijdigheden] uitkomen (CGVS I, p. 18; CGVS II, p. 2; p. 24; CGVS III, p. 1-2; p. 23; CGVS IV, p. 2; p. 6). Bijgevolg heeft u uw bewering dat u één van de tolken niet goed begrepen heeft geenszins aannemelijk gemaakt. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u besa's nodig had om buiten te komen – jullie waren immers in één of meerdere bloedvetes verwikkeld –, en aangezien er aan uw verklaringen betreffende de aan u verleende besa's slechts weinig geloof gehecht kan worden, komt de geloofwaardigheid van uw beweerde betrokkenheid bij een vendetta bijkomend op de helling te staan.

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt persoonlijk anno 2017 in het kader van een vendetta een potentieel doelwit te zijn.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat, het feit dat uw familie sociale steun krijgt, het feit dat er een auto op uw naam werd ingeschreven, het feit dat verschillende familieleden in een bloedvete zijn betrokken en uw reisroute naar België staan hier niet ter discussie. Dat verschillende attesten aangeven dat u ook in een bloedvete bent betrokken, doet geen afbreuk aan de hierboven opgesomde vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw bewering anno 2017 nog steeds een potentieel doelwit in een bloedvete te zijn. Om bewijskrachtig te zijn, dienen documenten immers te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat bloedwraakattesten frauduleus verkregen kunnen worden.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste en tweede middel respectievelijk op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1.1. Verzoekende partij betoogt dat uit het Cedoca-rapport van 3 maart 2017 (administratief dossier, stuk 33, deel 6) blijkt dat op 20 juni 2012 de Albanese media hebben gemeld dat de Albanese politie voor het eerst een lijst heeft vrijgegeven met families uit Shkodër die door een bloedwraak

noodgedwongen in hun woning zijn opgesloten, doch dit rapport eveneens vermeldt dat ngo's en veldwerkers opmerken dat deze lijst onvolledig zou zijn en te weinig namen bevat. Door verwerende partij wordt geen verklaring gegeven waarom zij in 2009 nog wel wordt vermeld op een dergelijke lijst – opgemaakt door de ngo *Free Thought Forum* en de Amerikaanse ambassade – doch plots in 2012 niet meer, aldus verzoekende partij.

2.2.1.2. De Raad wijst er evenwel op dat, daargelaten de vraag naar de absolute correctheid van de lijst anno 2009, door verwerende partij op uitvoerige wijze wordt gemotiveerd dat door de houding van verzoekende partij tijdens de afgelopen jaren en de desbetreffende tegenspraak met haar echtgenote, door het volgen van een rijopleiding en door de tegenstijdige verklaringen met betrekking tot de pogingen om naar Griekenland te gaan en betreffende de laatste besa, totaal geen geloof kan worden gehecht aan de inperking van de bewegingsvrijheid van verzoekende partij en derhalve aan het persoonlijk in de bloedvete (nog) te worden geviseerd. Uit voormelde uitgebreide motieven van verwerende partij blijkt dan ook duidelijk dat verzoekende partij niet in haar woning zat opgesloten wat de verantwoording biedt waarom zij op de lijst van 20 juni 2012 niet voorkomt. De lijst van 2012 en de vaststellingen van verwerende partij betreffende het doen en laten van verzoekende partij de laatste jaren zijn derhalve eenduidig en verhinderen terecht aan het door haar voorgehouden asielrelaas enig geloof te hechten.

2.2.2.1. Betreffende de door verwerende partij geanalyseerde foto's van de Facebookpagina van verzoekende partij werpt verzoekende partij tegen dat zij zich op deze foto's nog steeds in haar beperkte isolementszone bevindt, in het bijzonder binnen de eigendom van haar woning. Verzoekende partij voegt eraan toe dat haar moeder en later ook haar echtgenote eerste steeds op verkenning gingen alvorens zij zich "*buiten de woning*" begaf. Bovendien konden de andere families (die haar bedreigden) vanuit hun woning niet zien wat er zich afspeelde aan de woning van verzoekende partij. Tot slot wijst verzoekende partij erop dat zij pas in 2015 huwde waardoor haar echtgenote geen volledig beeld heeft van hoe verzoekende partij de jaren ervoor heeft geleefd.

2.2.2.2. De Raad oordeelt dat voormeld betoog geen afbreuk doet aan de flagrant leugenachtige verklaringen van verzoekende partij, meer in het bijzonder dat zij enerzijds voorhield nooit het huis te hebben verlaten (administratief dossier, stuk 34, vragenlijst DVZ, vraag 3.5.) en dat bij wijze van spreken heel Albanië wist dat zij haar woning niet mocht verlaten (administratief dossier, stuk 14, p. 22) en anderzijds stelt bij een foto op 150 meter van haar woning te staan – na eerst te hebben geïnsinueerd dat zij zich op de binnenkoer van haar woning bevond – en zij zelfs maandelijks een frisse neus op de berg haalde (administratief dossier, stuk 10, p. 15-16), wat bezwaarlijk kan worden geduid als nog "*binnen de eigendom van de woning*", zoals betoogd door verzoekende partij in haar verweer. Het verweer dat haar echtgenote geen volledig beeld heeft hoe verzoekende partij heeft geleefd voor hun huwelijke doet echter geen afbreuk aan de opvallende tegenspraak tussen hen over het al dan niet zich begeven op de binnenkoer van de woning door verzoekende partij. Immers stelt verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 17 januari 2017 twee tot drie keer per dag op de binnenkoer een frisse neus te halen hoewel ook daar haar leven in gevaar was (administratief dossier, stuk 10, p. 15-16) en voert zij in hoger vermeld verweer aan dat ook haar echtgenote voor haar eerst op verkenning ging alvorens zij zich buiten de woning begaf. De bewering van de echtgenote van verzoekende partij dat verzoekende partij nooit buiten huis kwam, ook niet op de binnenkoer (administratief dossier, stuk 10B, p. 3) is dan ook flagrant strijdig aan de desbetreffende verklaringen van haar echtgenoot.

Aangaande motieven van verwerende partij blijven derhalve onverminderd overeind.

2.2.3. Het betoog van verzoekende partij dat zij haar drie uur rijles zou hebben gevolgd op de privé-eigendom van haar familie kan door de Raad niet worden aangenomen. Immers antwoordt verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 17 januari 2017 op de vraag waarom zij het risico nam gedurende drie uur lessen te volgen in het openbaar het volgende: "*Het was makkelijk voor mij om in mijn omgeving te rijden. Dat was verplicht, ik had geen keuze. (...) Het waren maar drie uren van mijn leven. Mensen bleven niet met een sniper in het oog houden. Maar ik kon inderdaad vermoord worden.*" (administratief dossier, stuk 10, p. 14). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekende partij aangeeft zich bewust te zijn van het grote risico er niet onderuit te kunnen – het was een verplichting – gedurende drie uren rijles in het openbaar te volgen.

Verder oordeelt de Raad dat het louter herhalen van het feit dat de rijlessen drie uur duurden, dat er heel veel geld voor betaald werd en dat het rijbewijs een investering in de toekomst was geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoekende partij haar leven op het spel zet voor het behalen van een

rijbewijs in redelijkheid onaannemelijk is en evenmin kan worden aangenomen dat het gezin, dat een armoedigheid bestaat, hiervoor dan nog een gigantisch hoog bedrag veil heeft.

2.2.4. Waar verzoekende partij betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent de pogingen om naar Griekenland te gaan opwerpt dat zij in haar verklaringen geen onderscheid heeft gemaakt tussen de legale en de illegale pogingen wijst de Raad er echter op dat verzoekende partij het bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 10 oktober 2016, na ontkend te hebben ooit in Griekenland te zijn geweest en vervolgens te hebben toegegeven het wel te hebben geprobeerd, aangeeft slechts één poging te hebben ondernomen om naar Griekenland te geraken, dat deze poging *“illegaal, in het zwart”* was en dat zij na deze poging gewoon is teruggekeerd naar huis *“en vervolgens later naar hier”* (administratief dossier, stuk 14, p. 18-19). Verzoekende partij laat er dan ook geen twijfel over bestaan, in tegenstelling tot een later gehoor, dat zij slechts één poging om Griekenland binnen te raken heeft ondernomen.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoekende partij voorbijgaat aan de vaststelling van verwerende partij zich eveneens te hebben tegengesproken over het feit bij haar illegale poging al dan niet vergezeld te zijn geweest van een zekere J.. Verzoekende partij laat deze motivering ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.5.1. Aangaande de verkregen besa naar aanleiding van het huwelijk van verzoekende partij benadrukt verzoekende partij in haar verweer dat zij *“nooit besa’s gekregen heeft”* en wijst zij deze vaststelling van verwerende partij aan een vertaalfout daar zij *“de tolk in één van de eerste gehoren blijkbaar niet heel goed begrepen had of de tolk haar”*.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat het verhoor bij het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal van 19 juli 2016 betreffende de ontmoeting van de schoonfamilie naar aanleiding van het huwelijk als volgt verliep:

“Bent u ooit bij uw schoonouders op bezoek geweest?”

Ja, volgens traditie moest ik daar ook gaan.

Hoe ging dat dan in zijn werk?

We hebben een besa gevraagd aan de familie van de slachtoffers. Ze hebben volgens de traditie een besa van drie dagen gegeven en dan ben ik drie dagen bij de schoonfamilie geweest.” (administratief dossier, stuk 18, p. 5).

De bewering van verzoekende partij dat het hier echter een vertaalfout betreft, kan in redelijkheid door de Raad niet worden gevolgd daar voormelde neerslag van deze eenvoudige conversatie duidelijk niet voor interpretatie vatbaar is en verzoekende partij op geen enkele wijze aanduidt hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversatie op een foutieve wijze kon zijn neergeschreven. Daarenboven heeft verzoekende partij zowel nadat de tolk enige tijd aan het woord was als op het einde van het gehoor ondubbelzinnig aangegeven de tolk goed te begrijpen, te hebben begrepen (administratief dossier, stuk 18, p. 2 en 18).

Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT